د حضرت زکریاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

مالِک خُدائ ته د راواپس کېدو آواز

۱ ۱ د فارس بادشاه داریوس د بادشاهۍ د دوېم کال په اتمه میاشت، د مالِک خُدائ کلام په زکریاه پېغمبر، د برکیاه په
زوئ چې د عدو زوئ وو نازل شو، ۲ "ستاسو پلار نیکۀ ته مالِک خُدائ ډېر غصه وو. ۳ نو په دې وجه خلقو ته ووایه
چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې ما ته راواپس شئ، او زۀ به تاسو ته راواپس شم، مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی. ۴ د خپل پلار نیکۀ په شان مۀ جوړېږئ، چا ته به چې پخوانو پېغمبرانو فرمائیل چې، "مالِک خُدائ دا فرمائی
چې، د خپلې بدعملۍ نه او د خپل بدعمله کارونو نه واوړئ." خو هغوئ به ما ته غوږ نۀ نیولو او نۀ به یې توجو راکوله،
مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ۵ خو ستاسو پلار نیکۀ اوس چرته دی؟ ولې هغوئ او پېغمبران به تر ابده ژوندی وی
څۀ؟ ۶ خو هر څۀ چې ما د خپلو خِدمتګارانو پېغمبرانو په وسیله ستاسو پلار نیکۀ ته وفرمائیل، هم هغه شان وشُو لکه
څنګه چې ما حکم ورکړے وو. نو بیا هغوئ توبه وویسته او وې وئیل، مالِک خُدائ ربُ الافواج مونږ سره هغه څۀ وکړل د
کوم چې زمونږ طریقې او عملونه حقدار وُو، هغۀ مونږ سره هغه څۀ وکړل د څۀ کولو چې هغۀ اراده کړې وه."

د آسونو په حقله د پېغمبر رویا

۷ د داریوس د بادشاهۍ په دوېم کال، د یوولسمې میاشتې په څلیریشتمه ورځ چې د شبباط میاشت وه، د مالِک خُدائ
کلام زکریاه د برکیاه په زوئ چې د عدو زوئ وو نازل شو، ۸ په شپه کښې ما یوه رویا ولیده، او هلته زما په وړاندې یو
سړے په سُور آس سور وو. هغه آس د سر درو ونو په مینځ کښې په یو تنګه وادۍ کښې ولاړ وو. د هغۀ نه شاته سرۀ،
نسواری او سپین آسونه وُو. ۹ ما تپوس وکړو، "دا څۀ دی، زما مالِکه؟" هغه فرښتې چې ما سره یې خبرې کولې جواب
راکړو، "زۀ به تا ته وښایم چې دا څۀ دی." ۱۰ بیا هغه سړے چې د سر درو ونو مینځ کښې ولاړ وو هغۀ جواب راکړو، "دا
هغه څوک دے چې مالِک خُدائ رالېږلے دے چې په دُنیا کښې ګشت وکړی." ۱۱ او هغوئ د مالِک خُدائ فرښتې ته خبر
ورکړو، څوک چې د سر درو ونو په مینځ کښې ولاړه وه، "مونږ په ټوله دُنیا کښې ګشت وکړو او پته راته ولګېده چې ټوله
دُنیا په آرام او امن کښې ده." ۱۲ بیا د مالِک خُدائ فرښتې وفرمائیل، "مالِکه خُدایه، ربُ الافواجه، تۀ به ترڅو پورې په
یروشلم او د یهوداه په علاقو رحم نۀ کوې، چا ته چې تۀ د اویا کالو نه غصه یې؟" ۱۳ نو مالِک خُدائ په رحم او نرم
لفظونو هغه فرښتې سره خبرې وکړې چا چې ما سره خبرې کولې. ۱۴ بیا هغه فرښتې چا چې ما سره خبرې کولې راته یې
وفرمائیل، "د دې کلام اعلان وکړه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، زۀ په یروشلم او صیون ډېر زیات غیرت کوم.
۱۵ خو زۀ هغه نورو قومونو ته ډېر غصه یم چې په امن او سکون کښې ژوند کوی. زۀ خپلو خلقو ته لږ غصه وم، خو دې
قومونو هغوئ ته زما د ارادې نه زیات نقصان ورکړو. ۱۶ په دې وجه، مالِک خُدائ دا فرمائی، زۀ به یروشلم ته واپس رحم
سره راشم، او هلته به زما کور بیا آباد شی. او د ناپ تول تارونه به په یروشلم راښکلے شی، دا مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی. ۱۷ نو دا هم ووایه، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، زما ښارونه به بیا د برکت نه ډک شی، او مالِک خُدائ
به بیا صیون له تسلی ورکړی او یروشلم به لکه د خپل ښار دوباره غوره کړی."

څلور ښکرونه او څلور لوهاران

۱۸ بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور ښکرونه وُو. ۱۹ ما تپوس وکړو، د هغه فرښتې نه چې ما سره يې خبرې
کولې، "دا څۀ دی؟" هغې جواب راکړو، "دا هغه ښکرونه دی چې يهوداه، اِسرائيل او يروشلم يې خوارۀ وارۀ کړی دی." ۲۰
بیا مالِک خُدائ ما ته څلور لوهاران وښودل. ۲۱ ما ترې نه تپوس وکړو چې، "دا څلور کسان د څۀ دپاره راروان دی؟" نو
فرښتې جواب راکړو، "دا څلور ښکرونه هغه قومونه دی چې يهوداه يې عاجز او تس نس کړو. نو اوس دا لوهاران راغلی دی
چې دا قومونه ويروی او راښکته يې کړی او د هغوئ کبر ختم کړی."

سړے د ناپ فيتې سره

۲ ۱ بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې د ناپ تول فيته په لاس يو سړے ولاړ وو. ۲ نو ما ترې نه تپوس وکړو
چې، "تۀ چرته روان يې؟" هغۀ راته په جواب کښې وفرمائيل، "د يروشلم ناپ کولو له، چې دا معلوم کړم چې هغه څومره
پلن او څومره اوږد دے." ۳ نو څۀ وخت چې کومې فرښتې ما سره خبرې کولې هغه مخکښې لاړه نو په دې وخت کښې
يوه بله فرښته د هغې سره مِلاوېدو دپاره راغله، ۴ او هغې ته يې وفرمائيل، "په منډه لاړ شه، هغه ځوان سړی ته ووايه چې
يروشلم به د دېوالونو نه بغېر ښار وی ځکه چې دې کښې به انسانان او ځناور په ډېر لوئ تعداد وی. ۵ او زۀ به په خپله د
دې نه ګېرچاپېره د اور دېوال يم، مالِک خُدائ فرمائی، او زۀ به په خپله د دې ښار په مينځ کښې جلال يم."

جلاوطن خلق خپل کور ته واپس رابلل

۶"راشئ، راشئ. د شمالی مُلک د جلاوطنۍ نه راوتښتئ،" مالِک خُدائ فرمائی، "ځکه ما تاسو په ټوله دُنيا کښې څلور واړو
طرفونو ته خوارۀ کړئ،" مالِک خُدائ فرمائی. ۷ "اے د صيون خلقو راوتښتئ، څوک چې په بابل کښې جلاوطن شوی
يئ." ۸ نو مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی، "زۀ هغه جلالی خُدائ هغه قومونو ته راولېږلم، چا چې تۀ لوټ کړے
يې، ځکه چې هر څوک چې تا سره ولګی نو هغه د خپلې سترګې ګاتی سره لګی. ۹ په يقين سره به زۀ خپل لاس د هغوئ
خلاف راوچت کړم نو د هغوئ غلامان به هغوئ لوټ کړی. بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج
رالېږلے يم. ۱۰ چغې ووهه او خوشحالی وکړه، اے صيون لورې. ځکه چې زۀ راروان يم، او زۀ به ستاسو په مينځ کښې
اوسېږم،" مالِک خُدائ فرمائی. ۱۱ "په هغه ورځ به ډېر قومونه د مالِک خُدائ سره يوځائ شی او هغوئ به زما خلق شی.
زۀ به ستاسو په مينځ کښې اوسېږم او تاسو به په دې پوهه شئ چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زۀ تاسو ته رالېږلے يم. ۱۲
مالِک خُدائ به په مقدسه زمکه کښې يهوداه لکه د خپلې حصې ميراث حاصل کړی او يروشلم به بيا لکه د خپل ښار غوره
کړی. ۱۳ اے ټولو انسانانو د مالِک خُدائ په وړاندې خاموش ودرېږئ، ځکه چې هغه په خپله د خپل مقدس ځائ نه
راوچت شوے دے."

د مشر اِمام رويا

۳ ۱ بيا هغۀ ما ته يشوَع مشر اِمام وښودلو چې د مالِک خُدائ د فرښتې په وړاندې ولاړ وو، او اِلزام لګوونکے يعنې
شېطان د هغۀ په ښى طرف ولاړ وو چې په هغۀ اِلزام ولګوی. ۲ مالِک خُدائ شېطان ته وفرمائيل، "مالِک خُدائ تا رټی،

شیطانه. هغه مالِک خُدائ، چا چې یروشلم غوره کړے دے، هغه تا رټی. آیا دا سړے هغه سوزېدونکې لرګی په شان نۀ دے چې د اور نه راښکلے شوے وی؟“ (۳) اوس یشوَع په ګنده جامو کښې د فرښتې په مخکښې ولاړ وو. (۴) فرښتې هغوئ ته وفرمائيل څوک چې د هغۀ د وړاندې ولاړ وُو، ”د دۀ نه ګنده جامې وباسئ.“ بیا هغې یشوَع ته وفرمائيل، ”وګوره، ما ستا ګناهونه لرې کړل، او زۀ به تا ته ښائسته جامې درواغوندم.“ (۵) بیا ما ووئيل، ”هغوئ دې د هغۀ په سر باندې یو پاک پټکے کېږدی.“ او هغوئ ورته پاک پټکے په سر کېښودو او ښکلې نوې جامې یې ورواغوستلې کله چې لا د مالِک خُدائ فرښته د هغۀ سره هلته ولاړه وه. (۶) د مالِک خُدائ فرښتې یشوَع له په کلکه وفرمائيل، (۷) ”دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، کۀ تۀ زما په لار روان یې او زما قانون منې، نو تۀ به زما د کور حکمرانی کوې او زما د دربار اختیار به درسره وی، او زۀ به تا له د دوئ په مینځ کښې ځائ درکړم څوک چې دلته ولاړ دی. (۸) واوره، اے مشر اِمامه یشوَع او نور اِمامان چې ستا په وړاندې ناست دی، تاسو د راتلونکی ښۀ وخت نښه یئ، زۀ به خپل خِدمت کوونکے راولم چې څانګه بللے شی. (۹) وګورئ، هغه قیمتی کاڼے چې ما د یشوَع په وړاندې ایښے دے. د هغه کاڼی اووۀ مخونه دی، او زۀ به په دې نقش ولیکم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، او زۀ به د دې مُلک ګناهونه په یوه ورځ کښې ختم کړم. (۱۰) په هغه ورځ به تاسو هر یو کس خپل ګاونډی راوغواړئ چې خپل د انګورو او اینځر د ونې لاندې کښېنئ، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی.“

د سرو زرو ډیوټ او د زیتون د ونې رویا

۴ (۱) بیا کومې فرښتې چې ما سره خبرې کولې ما له بیا راغله او زۀ یې بېدار کړم، لکه څنګه چې یو سړے د خوب نه راپاڅوی. (۲) ”اوس تا ته څۀ ښکاری؟“ هغې ما نه تپوس وکړو. ما جواب ورکړو، ”زۀ د سرو زرو یو ډیوټ ګورم چې په سر یې د تېلو یوه کاسه ده. او د کاسې نه ګېرچاپېره اووۀ ډیوې دی، او د هرې یوې د باتو سره اووۀ د تېلو فوارې دی. (۳) هم دې سره خوا ته دوه د زیتُونو ونې دی، یو د جام ښی طرف ته او بله ګس طرف ته ده.“ (۴) ما د فرښتې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څۀ دی، زما مالِکه؟“ (۵) هغې ما ته جواب راکړو، ”آیا تا ته پته نشته چې دا څۀ دی؟“ ”نه، زما مالِکه،“ ما جواب ورکړو. (۶) نو هغه فرښتې ما ته وفرمائيل، ”دا زرُبابل ته د مالِک خُدائ کلام دے، نۀ په طاقت او نۀ په قدرت، خو زما په روح باندې، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. (۷) هیڅ څیز هم نه، تر دې چې د زرُبابل په لار کښې غټ غرونه هم نۀ شی ودرېدلے، دا به د هغۀ په وړاندې هوار کړے شی. او کله چې زرُبابل د خُدائ د کور آخری کاڼے په خپل ځائ کښې ږدی، خلق به چغې ووهی، خُدائ دې برکت ورکړی. خُدائ دې برکت ورکړی.“ (۸) بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۹) ”د زرُبابل لاسونو د خُدائ د کور بنیاد کېښودو، هم د دۀ لاسونه به یې مکمل کړی. بیا به تاسو ته پته ولګی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زۀ تاسو ته رالېږلے یم. (۱۰) وړو شروعاتو ته په سپکه سترګه مۀ ګورئ، ځکه چې هغه د کار په شروع کېدو سره چې د زرُبابل په لاس کښې سال وګوری خوشحالیږی. دا اووۀ ډیوې د مالِک خُدائ د سترګو نمائندګی کوی، چې د هغوئ په ذریعه د ټولې دُنیا لټون کوی.“ (۱۱) بیا ما د فرښتې نه تپوس وکړو، ”دا د زیتُونو دوه ونې څۀ دی چې د ډیوټ ښې او ګس طرف ته دی؟“ (۱۲) او بیا ما هغې نه تپوس وکړو، ”دا دوه د زیتُونو څانګې چې د سرو زرو دوه نلکو په خوا کښې دی چې ترې تېل بهیږی دا څۀ دی؟“ (۱۳) هغې جواب راکړو، ”آیا تا ته پته نشته چې دا څۀ دی؟“ ”نه، مالِکه،“ ما ورته ووئيل. (۱۴) نو هغې وفرمائيل، ”دا دوه غوره شوی سړی دی چې د ټولې دُنیا د مالِک خِدمت وکړی.“

د الوتونکی طومار رویا

۵ ۱ ما بیا وکتل، هلته په هوا کښې زما په وړاندې یو کولاو شوے طومار وو. ۲ نو فرښتې زما نه تپوس وکړو چې،
"تا ته څۀ ښکاری؟" ما جواب ورکړو چې، "ما ته په هوا کښې یو کولاو طومار ښکاری چې لس گزه اوږد او پینځۀ گزه پلن
دے." ۳ او هغې ما ته وفرمائیل، "دا هغه لعنت دے چې په ټوله دُنیا کښې به راشی، ځکه څۀ چې د دۀ په یو اړخ کښې
لیکلے شوی دی د هغې په مطابق، هر یو غل به وشړلے شی، او څۀ چې د دې په بل اړخ لیکلے شوی دی د هغې په مطابق،
هر څوک چې د دروغو قسمونه خوری هغوئ به لرې کړے شی. ۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، زۀ به دا لعنت بهر
ولېږم، او دا به د غل کور ته او د هغه چا کور ته ورننوځی څوک چې زما په نوم د دروغو قسمونه خوری. دا به په هغه کور
کښې پاتې شی او دا به د دې لرگی او کاڼی دواړه په پوره توگه تباه کړی."

په ټوکری کښې د ښځې په حقله رویا

۵ بیا هغه فرښته چې ما سره یې خبرې کولې ما ته نزدې راغله او ما ته یې وفرمائیل، "بره وگوره او هغه څۀ چې ښکاری
دا څۀ دی." ۶ ما ترې تپوس وکړو چې، "دا څۀ دی؟" هغې جواب راکړو، "دا د پېمانې ټوکری ده." او هغې دا وفرمائیل
چې، "چې د ټول مُلک د خلقو د بې‌اِنصافۍ نه ډکه ده." ۷ بیا د سیکې دروند سر د ټوکرۍ نه اوچت کړے شو، او په
ټوکرۍ کښې یوه ښځه ناسته وه. ۸ فرښتې وفرمائیل، "د دې ښځې نامه بدعملی ده،" او هغې هغه په ټوکری کښې بیا
وردیکه کړه او د سیکې درونه سر یې پرې کېښودو. ۹ بیا ما بره وکتل، او زما په وړاندې دوه ښځې وې، چې وزرې یې په
هوا کښې وې. د هغوئ وزرې لکه د زانې د وزرې په شان وې، او هغوئ دا ټوکری د زمکې نه آسمان ته وخېژوله. ۱۰
"هغوئ دا ټوکری چرته وړی؟" ما د هغه فرښتې نه چې ما سره یې خبرې کولې تپوس وکړو. ۱۱ هغې جواب راکړو چې، "د
بابل مُلک ته چې د هغې دپاره هلته یو کور تیار کړی. کله چې هغه تیار شی، نو هلته به ټوکری په خپل ځائ کېښودے شی."

څلور جنگی گاډی

۶ ۱ ما بیا بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور جنگی گاډی د پیتلو د دوو غرونو د مینځ نه رارواني وې. ۲ ورومبی
گاډی کښې سرۀ آسونه، دویمه کښې تور آسونه وُو، ۳ دریمه کښې سپین آسونه او څلورمه کښې برَگ آسونه وُو، ټول ډېر
مضبوط وُو. ۴ ما د هغه فرښتې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، "دا څۀ دی زما مالِکه؟" ۵ فرښتې راله
جواب راکړو، "دا د آسمان څلور روحونه دی، دا د ټولې دُنیا د مالِک خُدائ د حضور نه بهر راوتل. ۶ هغه گاډی چې تور
آسونه یې دی د شمال مُلک طرف ته، د سپینو آسونو والا د مغرب طرف ته، او د برَگو آسونو والا د جنوب طرف ته روانه
ده." ۷ کله چې هغه طاقتور آسونه بهر ووتل، نو هغوئ د دُنیا د گشت لگولو دپاره بې‌صبره وُو. او هغې وفرمائیل، "لاړ
شئ او په دُنیا کښې گشت ولگوئ." نو هغوئ د دُنیا د گشت لگولو دپاره لاړل. ۸ بیا هغې ما ته آواز وکړو چې، "گوره،
کوم آسونه چې د شمال طرف ته روان دی هغوئ زما غصه په شمال مُلک کښې سړه کړه."

د یشوَع دپاره تاج

۹ بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۰ "د جلاوطن کړے شوی خلدی، طوبیاه او یدعیاه نه سپین زر او سرۀ زر

واخله، څوک چې د بابل نه راغلی دی. هم په هغه ورځ د یوسیاه د صفنیاه د زوئ کور ته لاړ شه. ۱۱ د هغوئ د سپینو زرو
او سرو زرو تحفه واخله او تاج ترې جوړ کړه، او دا د مشر اِمام د یهوصدق د زوئ یشوَع په سر کړه. ۱۲ هغهٔ ته ووایه
چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”دا هغه سړے دے د چا نوم چې څانګه ده، او دے به د خپل ځان نه څانګې
خورې کړی او د مالِک خُدائ کور به جوړ کړی. ۱۳ دا هغه څوک دے چې د مالِک خُدائ کور به جوړ کړی او دهٔ ته به د
بادشاهۍ جامې ورواغوستے شی او په تخت به کښېنی او بادشاهی به کوی. او په خوا کښې به اِمام د دهٔ تخت سره ولاړ
وی. او د دواړو په مینځ کښې به جوړ توړ وی.“ ۱۴ د خلدی، طوبیاه، یدعیاه او حین د صفنیاه زوئ ته به تاج د مالِک
خُدائ په کور کښې د یادګار په توګه ورکړے شی. ۱۵ هغه څوک چې لرې دی هغوئ به راشی او د مالِک خُدائ د کور په
جوړولو کښې به مدد وکړی. او تاسو ته به پته ولګی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زهٔ تاسو ته رالېږلے یم. دا به وشی خو
چې تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک پوره تابعداری وکړئ.“

اِنصاف او رحم، روژه نه

۷ ۱ د داریوس د سلطنت په څلورم کال، د مالِک خُدائ کلام په زکریاه نازل شو د نهمې میاشتې په څلورمه ورځ د
کِسلیو په میاشت کښې. ۲ د بیت‌ایل خلقو شراضر او رجم‌مِلک سره د خپلو سړو ولېږل، چې مالِک خُدائ ته زاری
وکړی ۳ چې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د کور د اِمامانو او پېغمبرانو نه تپوس وکړی چې، ”آیا مونږ ماتم وکړُو او روژه
ونیسو په پینځمه میاشت کښې، لکه څنګه چې مونږ دا د ډېرو کالونو نه کوُو؟“ ۴ بیا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په
ما نازل شو، ۵ ”د دې مُلک د ټولو خلقو نه او اِمامانو نه پوښتنه وکړه، کله چې تاسو روژه نیوله او ماتم مو په پینځمه او
اوومه میاشت کښې د تېرو اویا کالو راسې کولو، آیا دا روژې په حقیقت تاسو زما دپاره نیولې؟ ۶ او کله چې تاسو
خوراک څښاک کولو، آیا دا تاسو د ځان دپاره نهٔ کولو؟ ۷ آیا دا هغه کلام نهٔ دے چې ما مالِک خُدائ فرمائیلی وُو د
وړومبیو پېغمبرانو په ذریعه کله چې په یروشلم او د دې نه ګېرچاپېره کلو کښې سکون او برکت وو، او نجب او د مغربی
غرونو لمنې ښهٔ آبادې وې؟“

د نافرمانۍ په وجه جلاوطنی

۸ او د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام بیا په زکریاه نازل شو، ۹ ”دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، په رښتیا سره
اِنصاف کوئ، یو بل سره رحم او مینه کوئ. ۱۰ په کونډو، یتیمانو، په پردو او غریبانانو ظلم زیاتے مهٔ کوئ. په خپلو
زړونو کښې یو بل ته شیطانی سوچونه مهٔ کوئ. ۱۱ خو هغوئ په دې غور کولو نه اِنکار وکړو، او په سرکشۍ سره یې ورته
شا کړه او خپل غوږونه یې بند کړل. ۱۲ هغوئ خپل زړونه لکه د هیرې سخت کاڼی په شان سخت کړل او هغوئ هغه
حکمونو یا تعلیماتو ته توجو نهٔ ورکوله چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د خپل روح نه د پخوانو پېغمبرانو په ذریعه رالېږلی وُو،
نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج سخت په قهر شو. ۱۳ کله چې ما ورته آواز وکړو، نو هغوئ نهٔ اورېدلو، او نو اوس
کله چې هغوئ آواز وکړی، نو زهٔ به یې نهٔ اورم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ۱۴ ما هغوئ د طوفان په ذریعه په لرې
قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړل، چرته چې هغوئ لکه د پردو په شان اوسېدل. د هغوئ مُلک وران ویجاړ پروت وُو او د
هغوئ نه پس ورته څوک نهٔ شو راتلے. نو دغه شان د هغوئ خپل ښکلے مُلک په صحرا بدل شو.“

د مالِک خُدائ یروشلم ته د برکت وعدې

٨ ۱ بیا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو، ۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”زۀ په یروشلم
ډېر زیات غېرت کوم، زۀ د هغې دپاره سوزېږم.“ ۳ مالِک خُدائ دا فرمائی چې، ”زۀ به صیون ته راواپس شم او په
یروشلم کښې به اوسېږم. بیا به یروشلم وفادار ښار بللے شی، او د مالِک خُدائ ربُ الافواج غر به مقدس غر بللے شی.“
۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”یو ځل بیا به زاړۀ سړی او ښځې د یروشلم په کوڅو کښې کښېنی، هر یو سره به
د بوډاتوب په وجه په لاس کښې کونتۍ وی. ۵ د ښار کوڅې به د هلکانو او جینکو نه ډکې وی او په کښې به لوبې کوی.“
۶ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”کېدے شی چې د هغه وخت پاتې شوی خلقو ته دا ناممکنه ښکاری، خو آیا دا به
ما ته هم ناممکنه ښکاری؟“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ۷ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”زۀ به خپل خلق د
مشرق او مغرب د مُلکونو نه بچ کړم. ۸ زۀ به هغوئ واپس راولم چې په یروشلم کښې اوسیږی، هغوئ به زما خلق وی،
او زۀ به په ایماندارۍ او صداقت د هغوئ خُدائ پاک یم.“ ۹ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”تاسو څوک چې دا
کلام اوس اورئ چې نبیانو فرمائیلے دے څوک چې هلته ؤو کله چې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د کور بنیاد کېښودے شو،
خپل لاسونه مضبوط کړئ چې د خُدائ پاک کور جوړ شی. ۱۰ د هغه وخت نه مخکښې د انسان او ځناور چا دپاره هم د
مزدورۍ پیسې نۀ وې. هیڅ څوک هم خپل کاروبار ته د خپلو دشمنانو په وجه په حفاظت سره نۀ شو تلے، ځکه چې ما هر
سړے د خپل ګاونډی دشمن کړے وو. ۱۱ خو زۀ به اوس د دې خلقو پاتې شوو سره داسې معامله ونۀ کړم لکه چې ما
مخکښې کړې وه،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ۱۲ ”تخم به په خیر سره کَرلے کیږی، د انګورو بوټی به ښۀ مېوه
کوی، زمکه به خپل فصلونه کوی، او آسمانونه به پرخه ورَوی. زۀ به دا هر څۀ د میراث په توګه د دې خلقو ژوندی پاتې
شوو ته ورکړم. ۱۳ څنګه چې تۀ د قومونو دپاره د لعنت نښه وې، اے یهوداه او اِسرائیله، نو داسې به زۀ تا بچ کړم، او تۀ
به د برکت سبب وګرځې. مۀ یرېږه، او تکړه شه.“ ۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”څنګه چې ما په تاسو باندې د
افت راوستلو پخه فیصله وکړه او هیڅ رحم مې ونۀ کړو کله چې ستاسو پلار نیکۀ زۀ غصه کړم،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی، ۱۵ ”نو اوس ما پخه اراده کړې ده چې یروشلم او یهوداه ته به برکت ورکړم. یرېږه مۀ. ۱۶ دا هغه کارونه دی چې
تاسو به یې کوئ، یو بل ته رښتیا خبره کوئ. او په خپل عدالت کښې د اِنصاف نه کار اخلئ، نو دا به امن راولی. ۱۷ د
خپل ګاونډی خلاف خرابې منصوبې مۀ جوړَوئ، او د دروغو قسمونو خوړلو سره مینه مۀ کوئ. زۀ د دې ټولو څیزونو نه
نفرت کوم،“ مالِک خُدائ فرمائی. ۱۸ بیا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو. ۱۹ دا هغه څۀ دی چې مالِک
خُدائ ربُ الافواج یې فرمائی، ”د یهوداه دپاره د څلورمې، پینځمې، اوومې او لسمې میاشت روژې نیول به د خوشحالۍ
موقعې او د خوشحالۍ اخترونه وی. په دې وجه رښتیا او امن سره مینه ساتئ.“ ۲۰ دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج یې فرمائی، هغه وخت را روان دے چې ”ډېر خلق او د ډېرو ښارونو اوسېدونکی به یروشلم ته راشی، ۲۱ او د یو
ښار خلق به بل ته ځی او وائی به، راځئ چې په شریکه د مالِک خُدائ نه سوال وکړُو او د مالِک خُدائ ربُ الافواج لټون
وکړُو. زۀ په خپله هم ورځمه. ۲۲ او ډېر خلق او طاقتور قومونه به یروشلم ته راشی چې د مالِک خُدائ ربُ الافواج لټون
وکړی او د هغۀ نه برکت وغواړی.“ ۲۳ دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج یې فرمائی، ”په هغه ورځو کښې به لس
سړی د ټولو ژبو او قومونو نه هر یو د یو یهودی د چُوغې لمنه کلکه ونیسی او وائی به، مونږ پرېږده چې تا سره لاړ شُو،
ځکه چې مونږ اورېدلی دی چې مالِک خُدائ ستا مل دے.“

د بنی اِسرائیلو د دشمنانو عدالت

۹ (۱) د مالِک خُدائ پیغام د حدرک د مُلک خلاف دے او دا به په دمشق نازل شی، ځکه چې د خلقو او د بنی اِسرائیلو د
ټولو قبیلو سترګې مالِک خُدائ ته دی. (۲) او حمات ته هم چې د دې سره يې سرحدونه دی، او په صور او صیدا هم اګر
کۀ هغوئ ډېر ماهران دی. (۳) د صور خلقو ځان ډېره پخه قلعه جوړه کړه، او هغې سپین زر لکه د خاورې ډيری، او سرۀ
زر يې لکه د کوڅو د ګندونو په شان راغونډ کړل. (۴) خو مالِک خُدائ به د دې ملکيت قبضه کړی. او د دې ټول قدرت به
په سمندر کښې تباه کړی، او دا به په اور وسوزولے شی. (۵) د اسقلون ښار به دا وګوری او ويه يريږی. غزه به د يرې نه
په لړزان شی. او عقرون به هم، ځکه چې د هغې اُمید به ختم شی. د غزه بادشاه به مړ شی او اسقلون به شاړ شی. (۶)
پردی خلق به اشدود قبضه کړی، او زۀ به د فلستيانو غرور ختم کړم. (۷) زۀ به د هغوئ د خُلو نه د وینو ډکه غوښه
راکاږم، او د هغوئ د غاښونو نه به حرامه قربانی راوباسم. او ژوندی پاتې شوی فلستيان به زمونږ د مالِک خُدائ عبادت
وکړی او د يهوداه د يوې قبيلې په شان به شی. د عقرون فلستيان به زما خلقو سره يوځائ شی، لکه څنګه چې پخوانی
يبوسی يو ځلی يوځائ شوی وُو. (۸) نو زۀ به د حمله کوونکی لښکر خلاف د خپل کور حِفاظت کوم. زما په خلقو به بيا
هيڅکله ظالمان راونۀ خېژی، ځکه چې زۀ اوس په خپله د دې حفاظت کوم.

د صيون د بادشاه راتلل

(۹) ډېره خوشحالی وکړه، اے صيون لورې. د خوشحالۍ نه چغې ووهه، د يروشلم لورې. وګورئ، ستاسو بادشاه تاسو ته
راروان دے، هغه صادق او خلاصونکے دے، هغه حليم او په خرۀ سور دے، په کوچانی يعنې په کوچی باندې. (۱۰) زۀ به د
اِفرائيم نه جنګی ګاډی بوځم او جنګی آسونه به د يروشلم نه بوځم، او جنګی ليندې به ماتې کړے شی. هغه به قومونو ته د
امن اعلان وکړی. د هغۀ بادشاهی به د يو سمندر نه بل سمندر پورې لويه شی او د فرات سيند نه به تر د دُنيا آخری حدودو
پورې وی. (۱۱) اے زما قومه، ما تاسو سره لوظ وکړو او د هغې تصديق د قربانۍ وينې سره وشو، د دې دپاره چې زۀ به
ستاسو قېديان د اوچ کندو نه آزاد کړم. (۱۲) خپلې قلعې ته په اُميد سره واپس راشئ، اے قېديانو، زۀ هم اوس اعلان کوم
چې تاسو به زۀ يو په دوه بيا آباد کړم. (۱۳) زۀ به يهوداه داسې راکاږم لکه څنګه چې زۀ خپله د غشی لينده راکاږم او د
اِفرائيم نه به يې لکه د غشو ډک کړم. زۀ به ستا زامن، اے صيونه، د يونان د زامنو خلاف راپاروم، او تا نه به د جنګيالی
تُوره جوړه کړم. (۱۴) بيا مالِک خُدائ به د هغوئ دپاسه راښکاره شی، د هغۀ غشی به لکه د برېښنا په شان ځليږی. مالِک
خُدائ ربُ الافواج به بيګل وغږوی، هغه به د جنوب طرف طوفان کښې راشی. (۱۵) او مالِک خُدائ ربُ الافواج به د هغوئ
حِفاظت کوی، هغوئ به دشمنان تباه کړی او په هغوئ به د ليندو کاڼو سره غالب شی. هغوئ به د شرابيانو په شان شور
کوی، هغوئ به لکه د هغه جام په شان ډک وی چې د قربانګاه په ګوټونو د وينې شيندلو دپاره استعماليږی. (۱۶) مالِک
خُدائ د هغوئ خُدائ پاک به هغوئ په هغه ورځ د خپلو خلقو د شپونکی په توګه بچ کړی. هغوئ به د هغۀ په مُلک کښې لکه
د تاج د قيمتی کاڼو په شان ځليږی. (۱۷) هغوئ به خومره ښکلې او ښائسته وی. غله به ځوانان سړی، او نوی مے به ځوانې
ښځې ښريه کړی.

مالِک خُدائ به د يهوداه حفاظت وکړی

۱۰ (۱) مالِک خُدائ ته په سپرلی کښې د باران دپاره سوال وکړئ. ځکه چې دا مالِک خُدائ دے چې طوفانی وريځې

رالېږی. هغه باران ورَوی او د هر چا دپاره په پټو کښې شنهٔ بوټی پيدا کوی. (۲) بُتان د فريب خبرې کوی، فالګر هغه رويا
ګوری چې دروغ وی، هغوئ د خوبونو غلط تعبير کوی، او هغوئ بےفائدې تسلی ورکوی. نو څکه خلق د ورکو شوو ګډو په
شان سرګردانه ګرځی. په هغوئ څکه ظلم کيږی چې شپون ېې نشته. (۳) "زما غصه د شپونکو خلاف زياته شوې ده، او
زهٔ به حکمرانانو له سزا ورکړم، څکه چې مالِک خُدائ به د خپلې رمې حفاظت کوی، د يهوداه د قوم، او هغوئ به لکه د
جنګ د فخر آس جوړ کړی. (۴) د يهوداه نه به د ګوټ کاڼے، د خېمې موږے، د جنګ لينده جوړه شی، د هغې نه به هر يو
حکمران راشی. (۵) هغوئ به يو ځائ لکه د طاقتورو خلقو په شان په جنګ کښې دشمنان د کوڅې په خټو کښې د پښو
لاندې کړی. څکه چې مالِک خُدائ د هغوئ سره دے، هغوئ به جنګ وکړی او د آسونو سوارهٔ به لاندې راوغورزوی. (۶)
زهٔ به د يهوداه خلق تکړه کړم او د يوسف قوم به بچ کړم. زهٔ به هغوئ بيا آباد کړم څکه چې زهٔ په هغوئ رحم کوم. هغوئ به
داسې وی لکه چې کله ما هغوئ نهٔ وی رد کړی. څکه چې زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم، او زهٔ به د هغوئ دُعا ته
جواب ورکوم. (۷) اِفرائيميان به لکه د جنګيالو په شان شی، او د هغوئ زړونه به داسې خوشحاله وی لکه چې مے ېې
څښلی وی. د هغوئ اولاد به دا وګوری او خوشحاله به وی، د هغوئ زړونه به په مالِک خُدائ کښې خوشحاله وی. (۸) زهٔ
به هغوئ ته شپېلے ووهم او يو ځائ ته به ېې راغونډ کړم. يقيناً زهٔ به هغوئ آزاد کړم، هغوئ به بےشمېره کړم څنګه چې
مخکښې وُو. (۹) اګر کهٔ ما هغوئ په قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړی دی خو په لرې مُلکونو کښې به هغوئ ما ياد ساتی.
هغوئ او د هغوئ بچی به ژوندی پاتې شی، او واپس به راشی. (۱۰) زهٔ به هغوئ واپس راولم د مِصر نه او هغوئ به د اسور
نه راجمع کړم. زهٔ به هغوئ راولم جِلعاد او لبنان ته، او هلته به د هغوئ ټولو دپاره کافی ځايونه نهٔ وی. (۱۱) هغوئ به د
مصيبت د سمندر نه تېر شی، چپې وهونکے سمندر به خاموش شی، او د نيل درياب ژورې اوبهٔ به اوچې شی. د اسور
غرور به راښکته شی، او د مِصر شاهی طاقت به ختم شی. (۱۲) زهٔ به هغوئ له په مالِک خُدائ کښې طاقت ورکړم، او د
هغهٔ په نوم به هغوئ روان وی،" مالِک خُدائ فرمائی.

مالِک خُدائ به طاقتور مُلکونه رانسکور کړی

۱۱ (۱) خپلې دروازې کولاو کړه، اے لبنانه، چې اور ستا د دِيار ونې وسوزوی. (۲) فرياد وکړه، اے د نختر ونې، څکه
چې د دِيار ونې راغورزېدلې دی، هغه د شان او شوکت والا ونې تباه شوې دی. فرياد وکړئ، اے د بسن د څېړو ونو، ګڼ
ځنګلونه هم ختم شول. (۳) د قوم شپونکو فرياد ته غوږ ونيسئ، د هغوئ د څرن شنهٔ ځايونه تباه شول. د زمرو غړمبار ته
غوږ ونيسئ، د اُردن ګڼ ځنګلونه تباه شول.

دوه شپونکی

(۴) مالِک خُدائ زما خُدائ پاک دا فرمائی، "هغه ګډې وخروه چې د حلالې دپاره نښه شوې دی. (۵) د دې اخستونکی دا
حلالې کړی او سزا ورته مِلاو نهٔ شی. چې خوک ېې خرڅوی هغوئ وائی، د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی، مونږ مالداره
شُو. د دې خپل شپونکی په دې رحم نهٔ کوی. (۶) نو زهٔ به هم نور د دې مُلک په خلقو رحم ونهٔ کړم،" مالِک خُدائ فرمائی.
"زهٔ به هر يو خپل ګاونډی ته او خپل بادشاه ته حواله کړم. هغوئ به په مُلک ظلم وکړی، او زهٔ به دوئ د هغوئ د لاسونو نه
بچ نهٔ کړم." (۷) نو ما د هغه ګډو شپونتوب وکړو چې د حلالولو دپاره نښه کړے شوی دی، په خاص طور مظلومې ګډې.
بيا ما دوه چوکې واخستې چې يوه "فضل" او بله "اتفاق" بلل کېده، او ما پرې د ګډو شپونتوب وکړو. (۸) په يوه مياشت
کښې ما د قوم د درې شپونکو نه ځان خلاص کړو. خو ګډو ما نه نفرت وکړو، او زهٔ د هغوئ نه تنګ شوم (۹) او ومې

وئيل، "زۀ به نور ستاسو شپون نۀ يم. پرېږدئ چې کومې مرى هغه دې مړې شى، او چې کومې تباه کېږى هغه دې تباه شى.
پرېږدئ چې کومې پاتې شى هغه دې د يو بل غوښې وخورى." ۱۰ بيا ما خپله امسا واخستله چې نوم يې "فضل" وو او
ماته مې کړه، او هغه لوظ مې مات کړو چې ما ټولو قومونو سره کړے وو. ۱۱ دا هم په هغه ورځ مات شو. او د ګډو
سوداګرو چا چې ما ته کتل پوهه شول چې دا د مالِک خُدائ کلام دے. ۱۲ ما هغوئ ته ووئيل، "کۀ تاسو سوچ کوئ چې
دا ښۀ دى، ما ته خپله مزدورى راکړئ، خو کۀ ښۀ نۀ وى، نو څان سره يې کړئ." نو هغوئ ما له دېرش د سپينو زرو سيکې
مزدورى راکړه. ۱۳ او مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "دا په خزانه کښې ورغورزوه." دا اوچت قيمت دے کوم قيمت چې
هغوئ زما ولګولو، بيا ما دا دېرش د سپينو زرو سيکې واخستلې او د مالِک خُدائ د کور په خزانه کښې مې وروغورزولې.
۱۴ بيا ما خپله دوېمه امسا ماته کړه چې نوم يې "اتفاقى" وو، او د يهوداه او د اِسرائيل په مينځ کښې ورورولى مې ماته
کړه. ۱۵ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "د کم عقل شپون سامان يو ځل بيا راواخله. ۱۶ ځکه چې زۀ يو شپون راولم په
دې مُلک چې هغه به د ورک شوو پرواه نۀ کوى، يا به خوارۀ شوى نۀ لټوى، يا به زخمى شوو له شفا نۀ ورکوى، نۀ به
صحتمندو له خوراک ورکوى، خو هغه به د څُرب ګډانو غوښه خورى او د دوئ سومونه به وشلوى. ۱۷ افسوس دې په
بېکاره شپون وى، چې رمه پرېږدى. تُوره دې د هغۀ لاس او د هغۀ ښى سترګه ووهى. د هغۀ لاس دې مکمل اوچ شى، او د
هغۀ ښى سترګه دې بلکل ړنده شى."

د يروشلم دشمنان به تباه شى

۱۲ ۱ د بنى اِسرائيلو په حقله دا د مالِک خُدائ پېغام دے. د هغه مالِک خُدائ، چا چې آسمانونه خوارۀ کړى دى، چا
چې د زمکې بنيادونه اېښى دى، او چا چې بنى آدم له ساه ورکړې ده، هغه فرمائى، ۲ "زۀ به يروشلم نه د شرابو پياله
جوړه کړم چې ګېرچاپېره قومونه يې په څښلو سره سرګردانه شى، کله چې هغوئ خپل فوجيان د يهوداه او يروشلم
محاصره کولو دپاره رالېږى. ۳ په هغه ورځ، کله چې د زمکې ټول قومونه د دې خلاف يو ځائ شى، زۀ به د يروشلم نه د
ټولو قومونو دپاره يو نۀ خوځېدونکے کاڼے جوړ کړم. هر هغه څوک چې د دې د لرې کولو کوشش کوى هغوئ به خپل
ځانونه زخمى کړى. ۴ په هغه ورځ به زۀ هر آس اوتر کړم او د دې سوارۀ به ليونى کړم،" مالِک خُدائ فرمائى. "زۀ به د
يهوداه په قوم باندې نظر ساتم. خو زۀ به د دوئ د دشمنانو ټول آسونه ړانده کړم. ۵ بيا د يهوداه حکمرانان به په خپلو
زړونو کښې وائى، د يروشلم خلق مضبوط دى، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خُدائ پاک دے. ۶ په هغه
ورځ به زۀ د يهوداه حکمرانان لکه د لرګو اور، لکه لمبه وهونکى مشعل چې د غنمو د ګېډئ په مينځ کښې وى جوړ کړم. دا
به ښى او ګس طرف ته ګېرچاپېره ټول خلق وسوزوى، خو يروشلم به په خپل ځائ روغ رمټ پاتې شى. ۷ مالِک خُدائ
به د يروشلم نه وړاندې نورو يهوديانو ته کاميابى ورکړى، تر دې چې د يروشلم خلقو او د داؤد شاهى خاندان ته د يهوداه نه
زيات عزت مِلاو نۀ شى. ۸ په هغه ورځ به مالِک خُدائ هغه خلق بچ کړى څوک چې په يروشلم کښې اوسيږى، نو په
هغوئ کښې به د ټولو نه کمزورى د داؤد هومره طاقتور وى، او د داؤد اولاد به داسې وى لکه چې خُدائ پاک او لکه چې د
مالِک خُدائ يوه فرښته په خپله د هغوئ نه وړاندې روانه وى. ۹ په هغه ورځ به زۀ د هغه ټولو قومونو تباه کول شروع کړم
کوم چې په يروشلم حمله کوى.

ماتم د هغۀ دپاره څوک چې دوئ وشيرلو

۱۰ زۀ به د داؤد په اولاد او څوک چې په يروشلم کښې اوسيږى د فضل او دُعا روح نازل کړم. هغوئ به ما ته ګورى، هغه

چا ته چې دوئ په نېزه وهلے دے، او هغوئ به د هغۀ دپاره داسې ماتم وکړی لکه چې څوک په خپل ايکې يو ماشوم ماتم
کوی، او ډېر سخت به خفه شی لکه د چا چې اولنے زوئ مړ شوے وی. ۱۱ په هغه ورځ به په يروشلم کښې لوئ وير وی،
داسې لکه د هددرمون وير چې د مِجدو په ميدان کښې وو. ۱۲ ټول مُلک به ماتم کوی، هره يوه قبيله به په خپله د خپلو
ښځو نه جُدا يعنې، د داؤد د خاندان قبيله به خپلو ښځو نه جُدا، د ناتن قبيله به خپلو ښځو نه جُدا، ۱۳ د ليوی قبيلې به د
خپلو ښځو نه جُدا، د سِمعی قبيله به خپلو ښځو نه جُدا، ۱۴ او هره پاتې شوې قبيله به ځان ځان له ماتم کوی او د دوئ
ښځې به هم ځانله ماتم کوی.“

د گناه نه پاکېدل

۱۳ ۱ ”په هغه ورځ به چينه د داؤد د خاندان او د يروشلم اوسېدونکو دپاره کولاو شی چې دوئ د گناه او ناپاکۍ نه
پاک کړی. ۲ په هغه ورځ به زۀ د بُتانو نومونه د مُلک نه ختم کړم، هغوئ به نور نۀ يادېږی،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی. ”زۀ به دروغژن پېغمبران او ناپاکه روحونه دواړه د مُلک نه ختم کړم. ۳ او کۀ اوس هم څوک پېشگوئي کوی، د
هغۀ پلار او مور، چا نه چې هغه پېدا دے، به هغۀ ته وائی، تۀ به ضرور مړ شې، ځکه چې تا د مالِک خُدائ په نوم دروغ
ووئيل. کله چې هغه پېشگوئي کوی د هغۀ خپل پلار مور به يې وخيری. ۴ په هغه ورځ به پېغمبران په پېشگوئي کولو او په
رويا بيانولو شرمېږی. د پېغمبرانو په ببره چُوغه اچولو به څوک هم نۀ دوکه کوی. ۵ هغه به وائی، زۀ پېغمبر نۀ يم. زۀ
زميندار يم، زمکه د ځوانئ نه زما روزگار دے. ۶ کۀ څوک ترې نه تپوس وکړی، دا زخمونه ستا په بدن باندې د څۀ دی؟
هغه به جواب ورکړی، دا زخمونه په ما باندې زما د ملگری کور کښې لگېدلی دی.

شپونکے ووژلے شو، او گډې خورې ورې شوې

۷ اے تُورې، زما د شپونکی خلاف راپاڅه، د هغه سړی خلاف چې زما ملگرے دے.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی.
”زۀ به شپون ووهم، او گډې به يې خورې ورې شی، او زۀ به خپل لاس د هغوئ خلاف اوږد کړم چې واړۀ دی. ۸ په ټول
مُلک کښې،“ مالِک خُدائ فرمائی، ”په دربو کښې به دوه مړۀ او تباه شی، دربو کښې به يو پاتې شی. ۹ دا دربمه برخه به
زۀ اور کښې واچوم، زۀ به دوئ لکه د سپينو زرو په شان صفا کړم او لکه د سرو زرو به يې وآزمائيم. هغوئ به زما په نوم
آواز وکړی او زۀ به هغوئ له جواب ورکړم، او زۀ به ووايم چې، دوئ زما خلق دی، او هغوئ به وائی، مالِک خُدائ زمونږ
خُدائ پاک دے.“

د مالِک خُدائ راتلل او بادشاهی کول

۱۴ ۱ گورئ، د مالِک خُدائ ورځ راروانه ده چې ستاسو مال به بلکل ستاسو په وړاندې لوټ کړے شی. ۲ زۀ به
ټول قومونه راغونډ کړم چې د يروشلم خلاف جنگ وکړی، ښار به محاصره شی، کورونه به لوټ شی او ښځې به په زور
بې‌عزته شی. نيم ښار به جلاوطن شی، خو نور پاتې خلق به د ښار نه بونۀ تلے شی. ۳ بيا به مالِک خُدائ لاړ شی او د
هغه قومونو خلاف به داسې جنگ وکړی، لکه څنگه چې هغۀ پخوا جنگ کړے وو. ۴ په هغه ورځ به د هغۀ پښې د زيتُونو
په غر د يروشلم مشرق طرف ته ودرېږی. او د زيتُونو غر به د مشرق نه تر مغرب پورې په مينځ نيم شی، يوه لويه وادی به
جوړه شی، دا غر به نيم د شمال طرف ته او نيم د جنوب طرف ته وښوېږی. ۵ بيا به تاسو زما د غرۀ په وادۍ کښې

وتښتئ، څکه دا به تر آضل پورې رسېدلې وى. تاسو به داسې وتښتئ لکه څنګه چې تاسو د يهوداه د بادشاه عُزياه په ورځو
کښې د زلزلې نه وتښتېدلئ. بيا مالِک خُدائ زما خُدائ پاک به راشى، او ټولې پاکې فرښتې به هغهٔ سره راشى. ۶ په هغه
ورځ به نهٔ رڼا او نهٔ يخ او نهٔ کنګل وى. ۷ دا به يو بېمثاله ورځ وى، نهٔ به ورځ وى نهٔ به شپه وى، مالِک خُدائ ته به د دې
پته وى. د ماښام په وخت کښې به هم رڼا وى. ۸ په هغه ورځ به د ژوند اوبهٔ د يروشلم نه بهيږى، نيمې به د مشرق سمندر
ته او نيمې به د مغرب سمندر ته، په ګرمۍ او يخنۍ کښې بهيږى. ۹ مالِک خُدائ به په ټوله زمکه بادشاه وى، په هغه ورځ
به صرف يو مالِک خُدائ وى، او صرف د هغهٔ نوم به وى. ۱۰ ټول مُلک، د جبع نه تر رِمون پورې، د يروشلم جنوب طرف
ته، به لکه د عرابه د وادۍ په شان شى. خو يروشلم به بيا اوچت شى او په خپل ځائ به ودريږى، د بنيامين د دروازې نه تر
د زړې دروازې پورې، د ګوټ دروازې پورې، او د حننايل د برج نه تر د شاهى انګورو د لنګرو پورې. ۱۱ دا به بيا آباد
شى، دا به بيا هيڅکله هم تباه نهٔ شى. يروشلم به محفوظ وى. ۱۲ دا هغه وبا ده چې مالِک خُدائ به په دې هغه خلق مرهٔ
کړى چا چې د يروشلم خلاف جنګ کړے وو. د هغوئ غوښې به سخا شى چې لا دوئ په خپلو پښو ولاړ وى، د دوئ
سترګې به په خپل ځائ سخا شى، او د دوئ ژبې به د دوئ په خُلو کښې سخا شى. ۱۳ په هغه ورځ به مالِک خُدائ خلق په
لوئ درد اخته کړى. هر سړے به د بل لاس راونيسى، او هغوئ به په يو بل حمله وکړى. ۱۴ تر دې چې يهوداه او يروشلم به
په خپلو کښې جنګ کوى. د ګېرچاپېره ټولو قومونو دولت به راغونډ کړے شى، چې په کښې به په لوئ مِقدار سرهٔ زر او
سپين زر او جامې وى. ۱۵ هم دغه شان به په آسونو او قچرو، اوښانو، خرونو او چې څومره څناور په هغه ځائ کښې دى
افت نازل شى. ۱۶ بيا به د ټولو قومونو پاتې ژوندى کسان چا چې په يروشلم حمله کړې وه کال په کال د بادشاه، مالِک
خُدائ ربُ الافواج عبادت ته هلته ځى، او د جونګړو اختر به کوى. ۱۷ خو کهٔ هر قوم يروشلم ته د تلو او د بادشاه مالِک
خُدائ ربُ الافواج د عبادت نه اِنکار وکړى، نو په هغوئ به باران نهٔ کيږى. ۱۸ کهٔ مِصريان هلته لاړ نهٔ شى او خپل ځانونه
هلته حاضر نهٔ کړى، نو په هغوئ به باران نهٔ کيږى. مالِک خُدائ به په هغوئ هغه وبا نازله کړى چې مالِک خُدائ يې په هغه
قومونو راليږى څوک چې د جونګړو اختر لمانځلو له نهٔ ځى. ۱۹ دا به د مِصر او د هغه ټولو قومونو سزا وى چې څوک د
جونګړو اختر لمانځلو له نهٔ ځى. ۲۰ په هغه ورځ به د آسونو په ګونګرو باندې هم ليکلى وى ”مالِک خُدائ ته مقدس کړے
شوى“ او د پخلى ديګونه د مالِک خُدائ په کور کښې به لکه د هغه مقدسو لوښو په شان وى چې د قربانګاه په وړاندې دى.
۲۱ هر يو لوښے به په يروشلم او يهوداه کښې مالِک خُدائ ربُ الافواج ته مقدس وى. او هغوئ ټول چې قربانۍ کولو له
راغلى دى هغوئ به څهٔ لوښى واخلى او په کښې به پخلى کولے شى. او په هغه ورځ به د مالِک خُدائ ربُ الافواج په کور
کښې يو کنعانى سوداګر هم پاتې نهٔ شى.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹